

mit Bidrag dertil, saa vidt jeg formaar. Naar jeg har forlangt Ordet, er det egentlig kun, fordi jeg gerne vilde have Lov til her at henlede den højtærede Ministers Opmærksomhed paa de Garnisonsbyer, der endnu ikke ere komne i Betragtning ved denne Forsøgsforplejning. Jeg vilde gerne spørge, om der ikke var Mulighed for, at man, hvis der er saadanne Vanskeligheder til Stede, at en egentlig Forplejning ikke lader sig realisere, kunde komme de menige Soldater i de nævnte Byer i Møde paa anden Maade. Jeg er enig med de ærede Medlemmer, der have talt, om at ønske, at vi snarest muligt kunde komme bort fra Ordet „Forsøg“ og komme til det, som det burde kaldes, nemlig Naturalforplejning. Men der rejser sig saa det Spørgsmaal, hvorledes der skal forholdes med de Byer, den højtærede Minister har nævnt nede i det andet Ting, Aalborg, Randers og Viborg. I disse Byer er Forholdet maaske af en saadan Beskaffenhed, at en egentlig Forplejning ikke lader sig gennemføre. Men jeg kunde da tænke mig som en Mulighed, at man der søgte at imødekomme de menige noget paa anden Maade. Forholdet er faktisk det, at Staten ved de Udgifter, som her aarlig bevilges, giver et indirekte Lønningstillæg til de Folk, som faa det i Forplejningen, hvortil Soldaterne i de Garnisonsbyer, hvor Omstændighederne udelukke Indførelsen af en saadan, ingenting faa. Helst saa jeg naturligvis, at man fik indført Forplejningen over det hele, men ere Forholdene saaledes, som den højtærede Krigsminister har omtalt, at de ere, vil jeg henstille, om der ikke var en Mulighed for at imødekomme de Soldater, der ikke faa Del i Forsøgsforplejningen, paa en anden Maade.

Krigsministeren (J. C. Christensen): Jeg takker for Lovforslagets Modtagelse her i Tinget, som vidner om, at Lovforslaget gaar en gunstig Skæbne i Møde.

Med det ærede 6te Medlem for 1ste Kreds (Rambusch) er jeg enig i, at de unge Mennesker, som føle sig forulempede ved at deltage i en saadan Forsøgsforplejning, vistnok skyldte disse Følelser en Mangel i deres Opdragelse, enten de saa tilhøre de bedre Klasser eller andre Klasser i Samfundet.

Der blev dernæst henstillet, om man ikke kunde naa til en Forplejning over hele Hæren. Et saadant Ønske deler jeg med alle de ærede Talere, der have udtalt det, men, som jeg allerede har bemærket i det andet Ting, er der Vanskeligheder

for at komme saa vidt i den nærmeste Fremtid, nemlig Garnisoneringsvanskeligheder og Kasernevanskeligheder. Det er muligt, at man kan ordne disse Forhold efterhaanden ved at tilvejebringe Lokaler, saa at man saaledes kan faa Forplejningen indført endnu flere Steder, end her er foreslaaet, men jeg kan ikke nu svare paa, naar dette vil ske. Ikke heller er jeg sikker paa, at Garnisonsforholdene blive de samme i den nærmeste Fremtid som nu, idet disse Forhold ere under Overvejelse i Forsvarscommissionen.

Den sidste ærede Taler spurgte, om der ikke kunde stilles nogen Lønningsforbedring i Udsigt for de Garnisonere, hvor Forplejningen ikke kunde gennemføres, og det er et Spørgsmaal, som jeg skal tage under nærmere Overvejelse, men jeg er ikke i Stand til paa dette Tidspunkt at sige noget virkelig positivt derom.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Formanden: Da Justitsministeren i Øjeblikket er optagen i Folketinget, skal jeg foreløbig forbigaa de under 4 og 5 opførte Sager, og gaar da til den under Nr. 6 opførte Sag, som er:

Første Behandling af Forslag til Lov om Beskyttelse af Mønstre.

(Lovforslaget findes i Tillæg C.)

Sagen sattes til Forhandling.

Indenrigsministeren (Sigurd Berg): Det foreliggende Lovforslag gaar ud paa at udvide den industrielle Ejendomsret ved at indføre en Lovordning om Beskyttelse af Mønstre. En saadan Mønsterbeskyttelseslovgivning har man allerede længe kendt i de store Industrilande, og den er efterhaanden indført i de fleste Stater. For Tiden er den under Overvejelse saavel i Norge som i Sverige, hvor man i øvrigt har den paa et begrænset Omraade. Naar disse Overvejelser ere komne frem herhjemme, skyldes det en Opfordring, som blev rettet til de Stater, der ikke havde en saadan Lovgivning, paa Konferencen i Bryssel 1897 fra samtlige de Stater, som have tiltraadt Pariserkon-